

De geschiedenis van het Judo

Judo is in de 19e eeuw ontstaan in Japan. Judo is ontwikkeld door de Japanse pedagoog Jigoro Kano (1860-1938). Jigoro Kano was een kleine magere jongen die veel gepest werd. Toen hij 16 was, ging hij naar een Jiu-Jitsu school, want hij had gehoord dat door Jiu-Jitsu, een kleiner persoon het van een grotere kon winnen. Zijn conditie verbeterde snel, hij werd sterker en durfde meer voor zichzelf op te komen. Hij vond Jiu-Jitsu echter wel erg zwaar en hard. Je moest je tegenstanders verslaan en daarvoor mocht je stoten met de vuisten, trappen met de voeten en steken met de vingers.

Van agressief naar niet-agressief

Jigoro Kano wilde een wedstrijdsport die ongevaarlijk was en mensen 'zelfverzekerder en weerbaarder' zou maken. Hij bedacht een iets andere manier van Jiu-Jitsu, meer een spelvorm. Daarmee kon je iemand werpen en onder controle houden, zonder te moeten blesseren. De zorg voor elkaar stond daarbij altijd en zichtbaar centraal. Jigoro Kano noemde daarom de sport: Judo (= 'de zachte weg').

Voor Kano was Judo niet zomaar een sport. Door Judo leer je positief omgaan met agressie. Judo is bovendien beschaafd. Zonder je tegenstander te blesseren, leer je hem of haar te overmeesteren. Kano liet vanuit Jiu-Jitsu de sport uitgroeien tot een niet-agressieve sport.

In 1882 richtte Jigoro Kano, de eerste judoschool op: de Kodokan. Kodokan betekent vrij vertaald zoiets als 'het huis waar men de waarheid leert' of 'plaats waar men de weg kan leren'.

Meer dan alleen maar lichamelijk

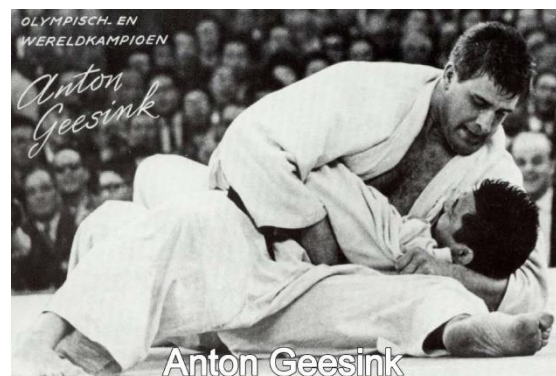
Kano wilde zelfperfectie bereiken door het beoefenen van Judo. Hij zag het niet alleen als een lichamelijke bezigheid, maar ook als een geestelijke manier van doen. Dit past in de Oosterse manier van denken. Judo beoefenen betekent: je geest en lichaam ontwikkelen en op de meest nuttige manier gebruiken door het spel van aanval en verdediging. Daardoor wordt je een harmonisch mens en draag je bij tot voorspoed voor alle mensen. De principes van Kano zijn nog steeds van toepassing in het Judo.

Een paar jaar na de oprichting van zijn school boekte het Kodokan-team op een toernooi 15 overwinningen op 15 bekende Jiu-Jitsu vechters. Hiermee brak het Judo door bij het grote publiek en werd het zelfs een verplicht onderdeel van de gymlessen in Japan. Hierna werd het Judo door Kano en zijn leerlingen over de rest van de wereld verspreid.

Nederland

Pas na de Tweede Wereldoorlog werd Judo ook populair in Nederland. In Europa werd de "Europese Judo Unie" (E.J.U.) opgericht in 1948 en de "Internationale Judo Federatie" (I.J.F.) kwam tot stand in 1953.

De eerste Wereldkampioenschappen Judo werden in 1956 gehouden in Tokyo en de tweede in 1958. In 1961 wist onze 1,98 m lange en 120 kilo zware Anton Geesink in Parijs als eerste niet-Japanner de wereldtitel te behalen in de Judoklasse alle categorieën.

In 1964 won Anton Geesink tijdens de Olympische Spelen in Tokio goud in de open categorie. Judo stond toen voor het eerst op het programma als demonstratiesport. Dit op speciaal verzoek van Japan, dat dacht wel even met alle gouden medailles weg te lopen.

Tot ontzetting van het thuispubliek versloeg Anton Geesink in de finale hun favoriet Akio Kaminaga. Deze prestatie kwam de bekendheid van de sport in Nederland ten goede. Drie jaar later in 1964 herhaalde hij deze prestatie, en werd hij voor de 2e keer wereldkampioen.

Anton Geesink werd in totaal 1x Olympisch Kampioen, 3x Wereldkampioen, 23x Europees Kampioen en meer dan 20x Nederlands Kampioen. Verder is Geesink 10e Dan Judo. (Shihan). Geesink is 27 augustus 2010 op 76 jarige leeftijd overleden.

Meer bekende Nederlandse Judoka's

Een erg bekende Nederlandse judoka van de laatste jaren is Mark Huizinga. Deze judoka is 1x Olympisch Kampioen, 5x Europees kampioen, 14x Nederlands kampioen en 8x Wereld kampioen Militairen. Mark Huizinga is 6e Dan Judo. En heeft in 2008 na de Olympische spelen zijn topsportloopbaan afgesloten.

Een aantal bekende judoka's van nu zijn: Henk Grol, Guillaume Elmond, Grim Vuijsters, Edith Bosch en Elisabeth Willeboordse.

